

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- la societat D. SA va presentar davant de l'Hble. BATLLIA, demanda en judici verbal civil a tramitar pel procediment de mínima quantia, contra la Sra. G.O.A., en reclamació de la quantitat de 836,87 € en concepte d'abonament de mercaderia subministrada.

II.- La Sra. G.O.A. va formular l'excepció de prescripció de l'acció i sobre el fons es va oposar a les pretensions de la part adversa contestant que el contracte de compravenda de llibres havia estat resolt, i que a més se li reclamava objectes, com un diccionari i un paeller electrònic que mai ha encomanat.

III.- Per sentència de data 9 d'octubre del 2007 l'Hble. Tribunal Unipersonal de batlles, secció civil, estimant la demanda de l'actora, va condemnar a la Sra. G.O.A. a pagar a la societat D. SA la quantitat de 836,87 €, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de la contesta a la demanda, i les costes judicials ocasionades, les quals se cenyiran a les taxes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució la Sra. G.O.A. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta que el fet que una de les parts sigui comerciant i que endemés el contracte hagi estat realitzat en l'exercici de l'activitat comercial de la part comerciant, hauria de comportar obligatòriament que l'esmentat contracte fos considerat com un contracte comercial amb l'aplicació de la prescripció triennal; sobre el fons no fa més que reiterar els arguments desenvolupats davant del primer jutge.

II.- Per contracte de data 26 de maig del 2003 la Sra. G.O.A. va encomanar a la societat D. SA llibres de cuina, un diccionari, un rellotge i un paeller electrònic per un preu de 900,06 € que s'havia de fer efectiu mitjançant 35 quotes mensuals de 25,50 € i una quota addicional de 7,56 €.

III.- S'ha prèviament de resoldre l'excepció de prescripció de l'acció plantejada per la Sra. G.O.A.. El problema de la prescripció de les accions que es deriven de les compravendes mercantils segons el dret andorrà, no té una solució clara a nivell legislatiu perquè en el Principat no existeix un dret mercantil amb entitat pròpia. Així la jurisprudència basant-se sobre el dret romà derivant de la decisió de Justinià en l'any 531 de fusionar les modalitats de prescripció i d'establir per els béns mobles un termini de prescripció de 3 anys, i sobre el costum andorrà que preveu que quan es tracta de mobles, salari o deutes mercantils, el termini de prescripció és de 3 anys, i considerant igualment que les necessitats del tràfic mercantil modern justificaven un termini de curta prescripció, va establir que en les relacions mercantils la prescripció era triennal. Dit això, la dificultat va sorgir per determinar a quines accions mercantils s'aplicava la prescripció de 3 anys, i la jurisprudència va ésser fluctuant, considerant a vegades que per relacions mercantils s'havia de referenciar-se estrictament a les definicions de l'article 1 del Decret del 4 d'octubre de 1969 i doncs de limitar les mateixes a "tota compra de generes i articles per a revendre'ls, sigui al natural, sigui després d'haver-los elaborat o simplement per llur arrendament d'us. També ho serà tot negoci de venda de bens immobles, per a la seva revenda", i a vegades que la relació mercantil tenia un àmbit més genèric, incloent totes compravendes de béns mobles i doncs totes les compravendes entre comerciants i als seus clients, que

aquests darrers siguin o no comerciants. Aquesta darrera interpretació s'ha de privilegiar perquè és la més conforme a les fons que han originat la prescripció triennial, dret romà i costum andorrà que aplicaven la prescripció de 3 anys a les compravendes de béns mobles, i garanteix de manera més idònia els drets dels consumidors. Per tant s'ha de considerar que la prescripció triennial també s'aplica a les compravendes entre comerciant i clients, encara que els mateixos no siguin comerciants, sempre que el contracte hagi estat firmat en el marc de l'activitat mercantil del comerciant, com és el cas en autes.

IV.- En conseqüència, tenint compte que la Sra. G.O.A. va deixar de pagar la quota a partir del mes d'agost del 2003, i que la societat D. SA va formular la seva demanda el dia 19 de juny del 2007, força és de constatar que la seva acció ha prescrit.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs de la Sra. G.O.A.;

Revocar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de batlles de data 9 d'octubre del 2007 en el sentit d'estimar l'excepció de prescripció de l'acció plantejada per la Sra. G.O.A., i en conseqüència desestimar la demanda de la societat D. SA, imposant a la part recorreguda les costes processals d'ambdues instàncies limitades a les taxes judicials.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-